

[Arentoft]

Med hensyn til kravet fra befolkningen kan man vel sige, at hvis vi gjorde det bedre, så ville man nok i læserbreve, i artikler og i udtalelser og ad anden vej få at vide, at vi burde have noget mere og bedre forhold med efterløn og højere løn og bedre arbejdsforhold osv. osv. Det ses ikke at være tilfældet i dag. Men det kunne jo være en spore for os alle sammen til at gøre det så godt, at man virkelig en dag kom og sagde: de får for lidt.

Melchior (CD):

For at der ikke skal herske nogen tvivl, vil jeg gerne kommentere nogle udtalelser, der har været om ligestillingen med de offentligt ansatte.

Det blev nævnt, at de tanker, præsidiet arbejder med, bl. a. – det kan jo kun være gisninger – skulle indeholde noget om at fjerne nogle af de rettigheder, eventuelt muligheder, som offentligt ansatte, der søger valg til folketinget eller har opnået sådant valg, har. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er dette forslags intention at forringe offentligt ansattes vilkår. Vi finder, det er meget, meget forkasteligt – det har jeg sagt før – at der er denne meget store forskel, som har givet sig udslag i skævheden i rekrutteringen. Men det er ikke dette forslags intention at tage noget fra nogen. Forslagets intention er at rette op på noget, at sikre, at også de bedste i samfundet vil føle sig tilskyndet til at søge valg. Samfundet er ikke tjent med, at nogle unddrager sig kandidatur eller direkte føler sig hindret i at søge eller opnå sådan kandidatur.

Jeg kan ikke være enig med hr. Alfred Hansen, som var inde på, at når man kandiderer, ja, så ved man jo, hvad man går ind til, og så må man altså tage det sure med det søde. Det er nok andre motiver, der får én til at opgive visse ting for at opnå nogle andre, som man har lyst til. Det kan jeg være enig i, for der er andet end mammon, der trækker læsset, og der er mange motiver, der får et menneske til at fungere godt. Det er jeg helt enig i, men jeg tror bare ikke, at man nogetsteds får topydelse til halv løn. Jeg tror ikke, det er i samfundets interesse at sige, at de, der stiller sig til rådighed, uanset at de har en eller anden grad af gnist og hellig gejst i sig, så også skal betale for det. Jeg tror ikke, det rimer med hr. Alfred Hansens påstand

om, at vi ikke gør det godt nok herinde. I hvert fald er vi ikke i kridthuset, sagde hr. Alfred Hansen, og hr. Arentoft sagde, at vi gør det ikke godt nok herinde. Hvis vi ikke gør det godt nok, så må vi jo gøre et eller andet for at gøre det bedre. Dertil tjener altså bedre hjælp og måske en bedre rekrutteringsproces, for måske er vi ikke de rigtige til at sidde herinde. Det er derfor, jeg havde grund til at sige tak til hr. Ninn-Hansen. Det drejer sig om rekrutteringen. Det er muligt, at vi ved at fremkalde flere kandidater selv falder ved kommende valg, hvor vi måtte kandidere, men det vil jeg se med trykthed på. Det afgørende er, at folketinget får den bedst mulige sammensætning, og det er som et led i denne bestræbelse, at det her fremsatte forslag skal ses.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, af lovforslaget henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 2/3 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Forslaget går dels ud på at sidestille personer, der modtager invalide- eller enkepension, med personer, som er fyldt 65 år, med hensyn til adgangen til at opnå lån til betaling af ejendomsskatter i henhold til den såkaldte parcelhuslov, dels at indføre faste indtægts- og formuegrænser som lånebetingelser.